

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010006
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010006.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovanej L. B., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 04.06.2018 sp. zn. 1T/1/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 04.06.2018 sp. zn. 1T/1/2018 bola obžalovaná L. B. uznaná za vinnú pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že na Obvodnom oddelení PZ Petržalka - juh na Holíčskej ul. č. 22 v Bratislave - Petržalka dňa 15.01.2015 v čase medzi 10.05 hod. a 10.55 hod. po zákonnom poučení ako svedok v trestnom konaní ČVS: ORP-XXXX/PJ-Q-XXXX, ktoré bolo vedené pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. uviedla: „Potom L. Q.Ž. vytiahol heroín z vačku nohavíc, ktorý bol v igelitovom sáčku. Ponúkol nás obe, či si dáme, lebo vedel, že obe sme heroín brali. Tak sme povedali, že si dáme, na to vytiahol náradie, ihly, kelímok, kde sa to robilo. Prvý si dal on, hneď si sadol na posteľ, potom som si dala ja a nakoniec si šla dať L.“ a následne na tom istom mieste ako svedok v trestnom konaní ČVS: ORP-XXXX/PJ-BV-XXXX vedenom pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v čase od 10.55 - 11.15 hod. po poučení uviedla: „Medzi 23.00 - 23.30 hod. 16.09.2014 do bytu na W. XX, Q., prišiel L. Q., ktorému som volala, nech príde k L.. Prišiel hore, vyzliekol sa, zvitl sa s L.. Teta, sesternica V. a jej dcéra SG. boli vtedy zavreté v inej izbe. On asi o 5 min. vybral heroín z vrecka nohavíc, tento bol v igelitovom sáčku, koľko toho ale bolo, neviem. Ponúkol nás, že nech si dáme, lebo vedel, že obidve sme heroín brali. Tak sme povedali, že si dáme. Toto všetko sa odohralo v malej izbe v tom byte, to bola L. izba. L. po tom vybral vercajch, ihly, kelímok, kde sa to robilo. Prvý si dal on, potom som si dala ja, potom si išla dať L.. L. si to ale išla dať do kúpelky. Ten tovar bol taký silný, že ja, ako som si to dala, tak som hneď po tom nič nevnímala.“ A tiež: „heroín, ktorý vybral z nohavíc L. Q. zostal na stole v izbe L.. Tento patril L. Q. a on ho tam asi zabudol, keď utiekol cez okno. Odkiaľ mal L. heroín, ja neviem a ani nám to nepovedal.“ A následne tvrdenie o tom, že L. Q. doniesol a vytiahol heroín, ktorým ich ponúkol zopakovala v trestnom konaní po poučení aj vo výsluchu dňa 05.02.2015 na Nám. Hraničiarov 1/B v Bratislave - Petržalke na OKP ORPZ v Bratislave V, v konaní ČVS: ORP-XX/X-VYS-BX-XXXX a tiež v tom istom konaní a na tom istom mieste aj dňa 22.07.2015, kedy bola opakovane vypočutá po vznesení obvinenia L. Q., pričom sú ale tieto tvrdenia v rozpore s jej nasledujúcim výsluchom po zmene právnej kvalifikácie a odstúpenie veci na OKP KRPZ v Bratislave, ČVS: B.-XXX/X-F.-Q.-XXXX, v ktorom dňa 21.07.2016 v ÚVV a ÚVTOS Bratislava vypovedala, že heroín patril nebohej kamarátke L. a tento nepriniesol L. Q., ale tento mala L. a tiež v rozpore so závermi vyšetrovania, ktoré bolo dňa 16.03.2017 podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Tr.

por. zastavené a teda obvinená L. B., ako svedok v trestnom konaní uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre samotné rozhodnutie.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanej podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ T. zák. bola obžalovaná pre výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Zároveň bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/373/2015 zo dňa 06.09.2015 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanej uložený trest povinnej práce 200 hodín, neskôr nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 100 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a zároveň boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná L. B. ako osoba oprávnená na podanie odvolania. V dôvodoch podaného odvolania uviedla, že trest, ktorý jej bol uložený napadnutým rozsudkom je neprimerane prísny. Dala do pozornosti odvolaciemu súdu tú okolnosť, že sa nemohla k predmetnej veci riadne vyjadriť, nakoľko v prípravnom konaní odmietla vypovedať s tým, že sa k veci vyjadrí na hlavnom pojednávaní. Okresný súd vykonal hlavné pojednávanie bez jej prítomnosti. V tento deň bola chorá, čo aj dokladovala a predložila doklad prvostupňovému súdu. Ďalej konštatovala, že svoj čin úprimne ľutuje, nikomu nechcela úmyselne ublížiť. Priznáva sa ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Tento čin ju mrzí, pretože ním ublížila nielen sebe, ale nechtiac aj L. Q.. Upriamila pozornosť aj na tú skutočnosť, že v prípravnom konaní jej bolo vznesené obvinenie aj pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. Nakoľko však L. Q. vypovedal v jej prospech a nežiadal, aby bola za tento prečin trestne stíhaná, došlo k zmene právnej kvalifikácie iba na prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. Podľa jej názoru okresný súd sa náležite nevenoval všetkým poľahčujúcim okolnostiam. Momentálne je na slobode, odo dňa 28.11.2017 bola z výkonu trestu podmienčne prepustená. Odvtedy žije riadny život, je zamestnaná ako brigádnicka a pravidelne sa dostavuje k probačnému úradníkovi. Je evidovaná aj na úrade práce. Ďalej vyslovila názor, že uložené ochranné liečenie už nie je potrebné, nakoľko od roku 2016 neužíva žiadne drogy. Už sa nechce vrátiť späť do výkonu trestu odňatia slobody, keď už teraz žije riadny život.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril aj prokurátor. Ten v písomnom podaní, ktoré bolo doručené na okresný súd 24.07.2018 uviedol, že odvolanie obžalovanej nepovažuje za dôvodné. Obžalovaná počas svojho výsluchu v prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať, teda v tomto štádiu trestného konania nepriznala spáchanie skutku. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplývalo, že obžalovaná bola o termíne konania hlavného pojednávania dostatočne a včas vyrozumená. Proklamáciu obžalovanej o tom, že svoje konanie ľutuje, považuje prokurátor v tomto štádiu odvolacieho konania iba za účelovú, v snahe zmierniť trest, ktorý jej bol uložený napadnutým rozsudkom. Podľa názoru prokurátora neobstojí ani jej proklamácia spočívajúca v tom, že mala záujem sa k predmetnému skutku priznať a oľutovať svoje konanie na hlavnom pojednávaní. Obžalovanej nič nebránilo, aby svoju neúčasť ospravedlnila prostredníctvom listu adresovaného súdu, na podklade ktorého, by samosudca okresného súdu vytýčil nový termín hlavného pojednávania, na ktorom sa obžalovaná mohla zúčastniť. Obžalovaná v podanom odvolaní síce tvrdí, že disponuje dokladmi od lekára, že sa pre chorobu nemohla zúčastniť na hlavnom pojednávaní, avšak táto skutočnosť nebola predložená konkrétnym listinným dôkazom. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby bolo odvolanie obžalovanej L. B. postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovanej (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k týmto záverom:

Na neverejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti na podklade odvolania obžalovanej zistil, že prvostupňový rozsudok je minimálne predčasný pre zistené chyby v napadnutom rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre takéto rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), pričom vznikli pochybnosti o správnosti ohľadom výroku o treste, na objasnenie ktorého treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

V prvom rade je potrebné vytknúť okresnému súdu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedalo ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por. Každý výrok rozsudku, ktorý obsahuje odôvodnenie, musí byť odôvodnený síce stručne, ale z kontextu § 168 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že aj presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nevyplývalo, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností so zreteľom na výsledky dokazovania pokladal za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali, ako sa vyrovnal s obhajobou a napokon akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, resp. ochranného opatrenia.

Pre správne odôvodnenie rozsudku z hľadiska právnych úvah treba konkrétne uviesť, akými dôkazmi sú jednotlivé znaky skutkovej podstaty trestného činu obsiahnuté v skutkovom zistení súdu preukázané a to z hľadiska všeobecnej a osobitnej časti Trestného zákona. Odôvodnenie rozsudku z hľadiska právnych úvah posudzovania dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona, musí vyplývať z jednoznačného záveru nevzbudzujúceho dôvodné pochybnosti, že skutok zavinene spáchala práve obžalovaná a to zisteným spôsobom, v dôsledku čoho bol podradený práve pod príslušné ustanovenie zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. by zásadne nemalo byť rozhodnuté bez toho, aby súd vykonal dôkaz spisu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok (resp. trestný rozkaz), vo vzťahu ku ktorému je daný vzťah súhrnnosti. Dokonca vykonanie dôkazu len opisom takéhoto rozhodnutia je nedostatočné, pretože môžu nastať skutočnosti, ktoré z obsahu rozhodnutia nevyplývajú a ktoré vylučujú uloženie súhrnného trestu.

Vyvodzovanie právnych záverov pri ukladaní súhrnného trestu bez vykonania dôkazu príslušného spisu vo veci, v ktorej bolo vydané rozhodnutie, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá súhrnný trest nie je v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorá je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie súdu (§ 1 Tr. por.).

Odvolací súd z pripojeného rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 12.04.2016 sp. zn. 3T/21/2016 zistil, že obžalovaná L. B. bola uznaná za vinnú pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený súhrnný trest vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného rovnopisu trestného rozkazu (zo skutkovej vety) sa nedalo jednoznačne ustáliť, kedy, resp. v akom časovom období sa obžalovaná L. B. predmetného skutku dopustila. Uvedený trestný rozkaz vo vzťahu k obžalovanej L. B. nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2017.

Z pripojeného rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 23.10.2015 sp. zn. 0T/435/2015 sa dalo zistiť, že obžalovaná L.D. B. bola uznaná za vinnú pre prečin krádeže podľa § 212

ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu je zrejmé, že predmetného skutku sa dopustila dňa 20.10.2015. Citovaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2015.

Z ďalšieho pripojeného rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 27.06.2016 sp. zn. OT/244/2016 je zrejmé, že obžalovaná L. B. bola uznaná za vinnú pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu vyplynulo, že predmetný skutok sa stal 25.06.2016. Citovaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 27.06.2016.

Napokon z pripojeného rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 06.09.2015 sp. zn. OT/373/2015 vyplynulo, že obžalovaná L.D. B. bola uznaná za vinnú pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu vyplynulo, že predmetný skutok obžalovaná L. B. uskutočnila dňa 05.09.2015. Citovaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanej L. B. dňa 06.09.2015.

Senát krajského súdu zvyrazňuje, že podľa právnej teórie je potrebné ukladať súhrnný trest v takom prípade, ak páchatel'a odsudzuje za taký trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Vtedy je mimoriadne dôležité správne ustáliť, ktoré z viacerých odsúdení daného páchatel'a je tým odsudzujúcim rozhodnutím, s ktorým tvorí súbeh a taktiež je potrebné ustáliť časovú hranicu, kedy o súbeh ešte ide a kedy ide už o recidívu. Všetky skutky musia byť totiž spáchané predtým, než bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, resp. trestný rozkaz pre inú trestnú činnosť páchatel'a. V danej trestnej veci doposiaľ nebolo riadne ustálené, ktorý je prvým odsudzujúcim rozhodnutím, keďže obžalovaná L. B. bola odsúdená viacerými trestnými rozkazmi.

Podľa § 353 ods. 6, veta druhá Tr. por. účinky spojené s vyhlásením trestného rozkazu nastávajú jeho doručením, čo však z rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.04.2016 sp. zn. 3T/21/2016, bez pripojenia celého súdneho spisu, sa nedalo zistiť. Ako už bolo vyššie konštatované, zo skutkovej vety tohto rovnopisu sa nedá ani ustáliť, kedy sa obžalovaná predmetného skutku dopustila. Čo sa týka trestných rozkazov Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.10.2015 sp. zn. OT/435/2015, ako aj zo dňa 27.06.2016 sp. zn. OT/244/216 a tiež zo dňa 06.09.2015 sp. zn. OT/373/2015, možno vysloviť tú domnienku, že tieto trestné rozkazy boli doručované obžalovanej toho istého dňa, ako boli vyhlásené, keďže nadobudli právoplatnosť rovnakým dňom.

Krajský súd v ďalšom rade uvádza, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Tr. zák.). Uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 Tr. zák. predpokladá, že súd v jednom trestnom konaní rozhoduje o viacerých trestných činoch, ktorých sa páchatel' dopustil jedným alebo viacerými skutkami.

Základnou podmienkou (podmienkou zbíhajúcej sa trestnej činnosti) je pritom to, že všetky tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za niektorú zo zbíhajúcej sa trestnej činnosti. V tomto smere treba poukázať na judikát R 34/1965, ktorý rieši uloženie trestu súhrnného k predchádzajúcemu trestu, ktorý už bol ako súhrnný uložený. Tento judikát teda vylučuje súbeh trestných činov v zmysle ukladania súhrnného trestu k už uloženému súhrnnému trestu len na trestný čin spáchaný až po prvom vyhlásenom rozsudku (ďalej pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 41/2011, ako aj sp. zn. 2Tdo 24/2011).

V ďalšom treba upriamiť pozornosť na judikát R 55/2013, v zmysle ktorého, ak z okolností prejednávaneho prípadu a z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.), je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu. Z uvedeného rovnako vyplýva, že súhrnný trest sa má ukladať ku všetkej zbíhajúcej sa trestnej činnosti.

Krajský súd teda uzatvára, že všetky viacčinné sa zbiehajúce trestné činy sa trestajú len jedným (úhrnným alebo súhrnným) trestom, ktorý predstavuje „dotrestanie“, resp. spoločné potrestanie aj za ďalšie zbiehajúce sa trestné činy, a to oproti predchádzajúcemu takémuto postihu skoršieho stavu (aj stavu podľa počtu skutkov či rozsudkov) dotknutého súbehu.

Krajský súd v Bratislave z predloženého súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/1/2018 zistil, že obžalovaná L. B. sa dopustila predmetnej trestnej činnosti v dlhšom časovom období a to odo dňa 15. 01.2015 do dňa 21. 07. 2016. Nakoľko sa jedná o trestnú činnosť pozostávajúcu z viacerých čiastkových aktov, z hľadiska posúdenia, či sa jedná o súbeh, alebo o recidívu, je rozhodujúci okamih ukončenia trestnej činnosti (t. j. deň 21.07.2016), nie jej začiatok (t. j. deň 15.01.2015).

Z pripojeného odpisu registra trestov obžalovanej L. B. pritom sa dá zistiť, že bola odsúdená nasledovnými trestnými rozkazmi:

- Okresným súdom Bratislava II zo 06. 09. 2015 sp. zn. 0T/373/2015,
- Okresným súdom Bratislava II z 23.10.2015 sp. zn. 0T/435/2015,
- Okresným súdom Bratislava II zo 12.04.2016 sp. zn. 3T/21/2016,
- Okresným súdom Bratislava II z 27.06.2016 sp. zn. 0T/244/2016.

Z uvedeného teda vyplynulo, že pre zistenie celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti pre účely zákonného rozhodnutia o treste, bolo potrebné zo strany prvostupňového súdu pripojiť a oboznámiť všetky vyššie uvedené spisy obžalovanej L. B.. Až po pripojení a preskúmaní všetkých vyššie uvedených súdnych spisov, bude množné rozhodnúť pri ukladaní súhrnného trestu, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym rozhodnutiam o treste, ako aj vo vzťahu ku ktorej trestnej činnosti ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, prípadne, kde sa už jedná o recidívu. Vzhľadom k tomu, že v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 12. 04.2016 sp. zn. 3T/21/2016 nie uvedená doba spáchania skutku zo strany obžalovanej L. B., bude povinnosťou súdu I. stupňa v tomto trestnom konaní v rámci postupu podľa § 7 Tr. por. ustáliť, kedy z jej strany došlo k spáchaniu predmetného skutku (činu).

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní ani len minimálne neprečítal rovnopisy trestných rozkazov Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/373/2015, 0T/435/2015, 3T/21/2016 a 0T/244/2016, hoci orgány prípravného konania tieto súdne rozhodnutia zabezpečili a založili ich do vyšetrovacieho spisu, ktorý teraz tvorí aj súčasť súdneho spisu. Nemožno tiež akceptovať, aby okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 04.06.2018 oboznamoval odpis registra trestov na obžalovanú L. B., ktorý bol vyžiadaný orgánmi činnými v trestnom konaní 22.11.2017 a napokon výpis z ústrednej evidencie priestupkov vyžiadaný 23.11.2017. Uvedené dôkazné prostriedky overujú stav od okamihu ich podania. Postupom času však strácajú svoju výpovednú hodnotu, stávajú sa neaktuálne a v dôsledku toho nemôžu byť použité v neobmedzenom časovom rozsahu. Vzhľadom na ich časovo ohraničenú použiteľnosť, je potrebné tieto dôkazné prostriedky aktualizovať tak, aby aspoň primerane dokumentovali aktuálne správanie obžalovanej v čase rozhodovania súdu. Zistenie reálneho obrazu o správaní sa obžalovanej, vrátane jej predchádzajúcich odsúdení má mimoriadny význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Úlohou súdu prvého stupňa bude preto v konaní po zrušení rozsudku doplniť dokazovanie tak, aby sa vyhol pochybeniam a nedostatkom, ktorých sa dopustil v doterajšom konaní predchádzajúcim napadnutému rozsudku a ktoré sú vyššie opísané. Až na základe takto doplneného dokazovania v rozsahu určenom odvolacím súdom, bude možné zákonne vo veci rozhodnúť. Súd prvého stupňa by sa mal aj náležite vyrovnáť s odvolacími argumentmi obžalovanej, nakoľko so zreteľom na príčiny zrušenia napadnutého rozsudku, bolo by predčasné, aby odvolací súd v tomto smere zaujal svoje stanovisko.

Krajský súd v Bratislave preto na základe odvolania podaného obžalovanou, napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a následne vo veci spravodlivo rozhodol. V ďalšom konaní nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovanej L. B., keďže napadnutý rozsudok bol zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovanej (§ 327 ods. 2 Tr. por.).

Súd druhého stupňa rozhodol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por., nakoľko išlo o chyby, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.